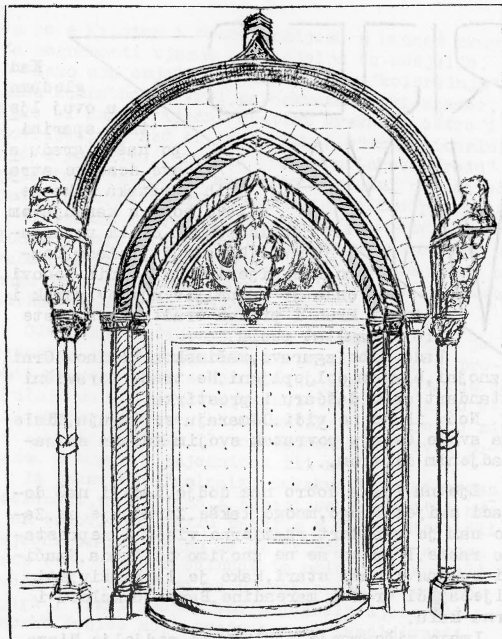

LANTERNA SV. MARKA

LANTERNA
SV. MARKA br. 34

RIJEC

VAMA

Kad
gledamo
u ovoj lje-
tnoj sparini

po našem građu s
ve ove desetke stra-
nih gorštaka kako se

žilavo bore s kamenjarom
naših putova da im ubrizga-
ju rupe, kanale i prolaze bez-
brojnim cijevima i žičanim vodovi-
ma- onda je razumljiv njihov gorak i
tvrdi kruh i predan trud: zarada raste
kroz rezultat posla...

Rade tiho, zguravo, mašinskom brzinom. Crni,
znojni, blatom obljepljeni. Ne traže boravišni
standard: samo dašćaru i prostirku.

Noću ih se ne vidi. Odmaraju se. Tuguju. Misle
na svoje. Čekaju povratak svojim kućama sa za-
radjenim dinarom...

Ljetna fjaka dobro nam dodje. Radi i naš do-
maći svijet. Mnogo, mnogo lakše. Zaradjuje se. Za-
to nam je standard razmjerno visok i nepresta-
no raste. I mnogo se ne znojimo od truda. Nauči-
li su nas i naši stari, kako je lakše živjeti
miješajući trud i marendine. Barem čakuletu i
crnu kafu.

Imamo više-manje i slobodne nedjelje. Nismo
baš zamoreni: vidi nam se po crtama lica. A i-
pak se tužimo kako smo "strašno" umorni, zaposle-
ni: nemamo vremena misliti ni na svoj najviši
kršćanski poziv, na duhovne vrednote. Ne oslušku-
jemo ... zov Onoga koji nas ljubopitno iščekuje

da se s Kristom i braćom nadjemo u misnom skupu
po mogućnosti vjerno od nedjelje do nedjelje.

Kako smo osjetljivi ako nam se "kolorednja"
Misa kulantno ne vrti po crkvama svaki mjesec.
Kako bi naši vrijedni bratimi graknuli oštro i
povrijedjeno kad bi se "priskoćio" tradicionalni
red u pripadnoj crkvi. A brojim u takovom "redu"
prisutne bratime pa se često savijam u duši od
jada: petoprsta miška ruka nije obično prisutna...

Otkazala je svijest vjernosti; zaboravili smo
duhovnu perspektivu svom življenju; kao da nas ne
vuče obiteljski dom našega Oca i kao da imamo m-
nogo toga u depozitu: što ćemo prinijeti u dokaz
održane vjernosti Kristu-Sudcu.

Odvijanje povijesti svake nevjere uvijek je
jednako: ponavljanje zla djela ili nemar i pro-
pust obaveze vuče sobom naviku. Ona od slučaja do
slučaja dopunjuje otudjenje. I tako kroz neko v-
rijeme okrećemo se i konstantiramo: svejedno mi
je: idem li na Misu ili ne- provodim li život po-
vezan s Bogom i Zajednicom ili ne!

Za takav "kurs" nalazimo nekakve isprike: preza-
poslenost, umor, ljetno. A pokaži se "objesi" od naš
i na čudovišnu logiku prekida s Bogom, Misom ili
Zajednicom- kao da mu je na pr. Bog stao na nogu
zato što je nekom odlukom to učinio Biskup ili
svećenik... Koprcamo se u problemima prijanjanje
vjeri i crkvi kao da smo nedozrela djeca ili
šarske ženice koje svoje hirove svadljivosti
renose na susjedstvo znanaca sve do desetoga ko-
ljenja...

Ovako ili onako: gorko je potužiti se na ve-
liki broj naše braće, kako ostaviše djedovsko p-
rijanjanje i vjersku ustrajnost. Ovakovi će čeka-
ti kroz godinu susret s praznim bunarima onakve
tradicije koja će im uzbuditi maštu i povući za-

nos s vikom i nadmetanjem. Kao da je u tomu dje lotvorna vjera koja spašava i čuva Krista u vjerničkim srcima.

Potrebno je uprijeti prstom: gledajte strane turiste preko Misa! Kako se vladaju, kako u veći ni pristupaju sv. Pričesti... A oni su na ferijama, na "ispaši"-rekli bismo. Dok će pristupiti Euharistiji običnom nedjeljom jedva jedna muška ruka po broju pristiju. Imamo odraslih vjernika, imamo barem penzionera. Većina gleda i čeka da i "taj uzvišeni obred čim prije svrši..." Mi pak svećenici neprestano govorimo kako nema vjerskog života i uspoha bez češće sv. Pričesti! Ne vrijedi nam se ispričavati katekizamskim aksiomom: svake se godine barem jednom o Uskrsu pričesti...

Uzdizem vam svoj svećenički glas:

Počesto slušam tužbe i izraze skandalozne sa blazni radi djece mnogih od nas. Radi onih i najmanjih. Djeca nam psuju najteže psovke: gore od kočijaša, gore od pijanica. Mogao bih vam složiti "listu" djece, obitelji, predjela gdje se zbiva ovakvo zlo, najveće zlo. Roditelji, rodbina i prijatelji često "uživaju" u reprodukciji plodova ovakvog "ulaganja": dječicu uče odurnoj psovki i prostačini. Iz tog im slijedi "vedra zabava" u kući i na ulici!- Zaboga, tko će odgovarati Bogu i bu dučnosti za ovu posijanu zloću? Često tako biva i kod djece "dobrih kršćana"; kod djece situiranih roditelja. Kao da se u svojoj blegiranosti više ne mogu dosjetiti čime bi se bavljali- kad su Bogu i tako otkazali praktičnu vjernost i požrtvornu ljubav.

I time se stvara otudjeni mentalitet koji s vjerom i dojučerašnjim kršćanskim životom nema veze.

Za paradu i udovoljenju korčulanskog senzibiliteta vidjet ćemo ovu našu braću ipak pokoji put u crkvi i u tonigi: a meni je dužnost reći, da nas to neće spasiti od zastranjenja od vjere i od plovidbe daleko od obala našeg Gospodina. Sami mi ovakvi kršćani doprinosimo aktivno i pasivno plimi sve veće ateizacije i u ovom našem gradu. Mi to ne želimo sagledati...

"Jer vama govorim, narodima, koliko sam ja apostol pogana, hoću da slavim svoju službu; ne bih li kako izazvao svoje rođake i spasio nekoje od njih... Ako li se neke od grana odlomiše, i ti, koji si divlja maslina, pricijepio si se među njih i postao si zajedničar korijena i masti od masline; ne hvali se protiv grana... Nevjerovanjem su se grane odlomile, a ti vjerom stojiš. Ne ponosi se, nego se boj... Gledaj dakle dobrotu i strogost Božju: strogost protiv onih koji paduše, a prema sebi dobrotu Božju, ako ostaneš u dobroti, inače i ti ćeš biti odsječen..."

(Rim. 11, 13-25)

Ova bi nam godina morala biti prijelomna oko ovih tema. Možda je krajni čas da svatko od nas položi ispit vjere i glasno sebi rekne: gdje se nalazi na putu prema Bogu i koliko pripada Zajednici čiju kršćansku titulu nosi.

G. Biskup najavio je svoj pohod župama svoje Biskupije. Doći će kasnije i k nama. Hoćemo li ga opteretiti u susretu s našim tužaljka za izgubljenim svjetlima tradicije i privilegija ili ćemo ga utješiti našom vjerom koju živimo u obnovljenoj vjernosti koju oživismo?

"Danas, kad čujete ovaj glas: nemojte da vam o tvrdnu srca vaša..." (iz časoslova)

Liturgijska Kronika

Koriz mene Po-
božnosti s-
mo održavali po
običaju. A od 19. do
25. III. pobrinuli smo
se za CIKLUS KOR. PROPOVI
JEDI kako je tradicija. Drža-
li su ga dva Franjevca-profesora
iz Makarske. Rekosmo još lantske go-
dine da ćemo okrenuti ovaj način duh.
pripreme za Uskrs: držati konferencije po-
sebno za mladež, za žene, muževe. Nismo to sp-
roveli. Potrebna su bila "mirna vremena", tvrda
propaganda i razbijanje uvriježenih shvaćanja.
Morali smo dakle držati onoga "kako je bilo". I-
pak priredismo kroz tri večeri duh. obnovu za m-
ladež. Bez upečatljivog odaziva, iako smo mlade
pozivali i pismeno.

Propovijedima u katedrali pribivao je -manji
broj vjernika. Bijasmo nezadovoljni i potišteni.
Ponovno stoji odluka: preurediti formu ove ob-
nove! Najteže je uvjeriti naš svijet: kako je o-
va duh. obnova-posebna milost Kristova svakoj du-
ši koja misli na vječne istine i duh. vrednote.

Za vrijeme trodnevlja 40-satnog KLANJANJA-
broj se vjernika odmah potrostručio. "Temperatu-
ra je rasla" iz dana u dan. Svake večeri adorira-
o je poveći broj bratima. A preko dana pobožne se
duše izmjenjivale pred izloženom Euharistijom.

Mi se ovom Svečanošću ponosimo, a ostaje nam kao
duhovna okrepa i zbog mnoštva vjernika. Večernja
Adoracija svake večeri- pa to je sažeta slika
vjere i ljubavi ove Zajednice!

Zadnjih godina često se čuje i čitaju misli
crkvenih čistunaca, kako bi trebalo dokinuti o-
vo Klanjanje, pa i procesiju Velog petka, itd. Kao
da je Klanjanje neka idolatrija ili mekušasta,
samo senzibilna pobožnost bez sadržaja i duhov.
rezultata... Mi smo svi složni u zaključku: doki-
nuti Klanjanje, procesiju Vel. petka-bilo bi isto
što i izvršiti religiozno samoubojstvo ili
otjerati Krista iz ovog kraja. Ako ista održaje
mentalitet naših vjernika i poluvjernika u kr-
šćanskom hodu -to su sigurno ovi sveti dani i
ovakve specifičnosti našeg bogoslužja. Drugdje
tako slično crkve imahu. Kod mnogih je izblije-
dilo, zahirilo. Negdje su bez dubljih potresa i
dokinuli s raznih uzroka. Nama se ovo ne može i
neće oduzeti. Ne bismo ni dopustili. Tu gledamo
svijetle tradicije korčulanskih stoljeća, a ta-
kodjer i granitnu volju očuvanja u teškim dani-
ma iz sredine ovog stoljeća. Tada su listom na-
ši meštiri, činovnici, namještenici i intelektual-
ci štošta gutali i proživljavali, ali se ovih 3
vjetinja ne odrekloše. Ne mogu ni crkvene struktu-
re ili odredbe ići protiv nečeg vitalnog za ži-
vot vjere u jednom kraju...

I tako nam je VELA SEDMICA (ili prema roman-
skom izričaju: Sveti Tjedan) prošla u svetom i s-
večanom raspoloženju. Obnovili se sveti Dani-svi
redom sa svojim posebnostima. Svake se godine se
bi čudimo koliko je to djece kod nas, kad se ono
izreda procesija CVIJETNICE. Pjevali smo Muku u
skraćenom obliku, pa nam je muka trajanja bila o

ve godine kraća.

U večernjoj Adoraciji iskazali su se sve tri bratovštine kako treba.

Kroz ove dane svi mi korčulani pokazujemo ne kako nedjeljivo "jedinstvo": tko hoće i može stupa u procesijama; a tko neće ili ne može: živo prati iz svjetla ili sjene događaja i običaja. Time se stvara klima, interes i prijanjanje svijetu za ove dane muke i slave našeg Gospodina. I to je korisni rezultat pred Bogom.

VELIKA SRIJEDA povela je pedesetak osoba u jutarnjem zavjetu grada na Soline. Uvečer smo se našli u katedrali na zajedničko POKORNIČKO SLAVLJE - uz odlomke časoslova i nama dragih melodija... O. Ikar Lukšić franjevac govorio je preko Klanjanja, a sada o Muci.

VELIKI ČETVRTAK pružio nam je Euharistijsko slavlje u krugu učenika-Sasvetana i pune crkve vjernika. Tokom godine držimo ovo jednom od najljepših liturgija. Čini nam se poput svečane Koncelebracije; Sasvetani su uz oltar. Svečani potok pričesnika se izredao - ali ipak nešto manji od prošlih godina. Neki rekoše: eto ti rezultata šovinizma i nacionalizma. Onaj naime socijalističko-narodni barjak bijaše o proslavi Obrane na zvoniku - ljudi pjevali "Lijepu našu" pri otkriću spomen-ploča u katedrali korčulanskim velikanima prošlosti, pa - neki vele - ostaviše Svetoga Marka i odletiša redovnicima, a neki uopće prekinuše s crkvom i zajednicom... Ali molim vas to ne vjerujte. Netko je to izmislio. Jer tko bi pametan bio protiv vlastitog naroda i ove naše Socijalističke Republike u Jugoslaviji? Ove godine su Sasvetani, nakon počasti u opat

skom dvoru, nastavili čašćenje u bratimskoj dvorani: vjerojatno skupljali energije i toplinu - za uspješan nastup u procesiji Velikog petka.

Tako smo ponovno sudjelovali na VELIKI PETAK velikom, divnom i skladnom bogoslužju - kako iz godine u godinu već stoljećima... Procesija nam nije zahvatila put na "Rampadu" i kroz Punat. Razlog: Rješanje SUP-a nije označio tradicionalni smjer kretanja. Nama je bilo svejedno. Vratili smo se u lice Sv. Katarine - onako kako bijaše nekada kada Puntina ne bijaše, a niti - turista... Svi ti naime turistički i hotelski radnici (a i neki društveno-pol. funkcionari) godinama od nas traže, da im našim crkv. svečanostima benevolentno pomognemo dobrim ciljevima kulturne i turističke propagande. Zato su utrošili debele pare za filmovanje i slikanje procesije za Prospekt zimsko-proljetnog turizma.

Ovaj pravac procesija odrezao je "osmatračnicu" turistima i mnogim drugima: Rotundu. Kako vidite, nismo se mi sami uvukli, već su nas unutar zidina dovukli drugi i - Bogu hvala! Bit ćemo sabraniji i pobožniji.

USKRSNO SLAVLJE postavilo je završnu krunu ovim Danima. U procesiji obišli smo Južna i Zapadna vrata moleći Uskrsni blagoslov gradu.

Pjev. zbor uzveličao je svečanu Misu umjesto manjka klera i redovnika, mitre i pontifikala. No mi se prilikama moramo prilagoditi. Medjutim žalostno konstatiram: vjera smalakše, jer ne stvaramo duhovna zvenja! Gdje nam je Korčula prošlosti, kada su naše aktivne katol. obitelji i središne radjale i davale svećenike i redovnike!

Zato smo se u nedjelju 23. travnja pridružili

SV. Ocu i kršćanskom svijetu u proslavi SVJET-SKOG DANA ZA DUHOVNA ZVANJA. Iza Vele mise i prigodne propovijedi naša su djeca izvela mali program: pjesme i deklamacije o sv. zvanju i o svećeničkom radu i životu. Saslušali smo ih, molili se za sveta zvanja. A priznajemo: današnja k-lima kuće i života takova je, da zaista dobri Bog mora čudesno intervenirati, da nam pruži svojih radnika na njivi Gospodnjoj. Molimo se neprestano za to, braćo!

25. travnja slavili smo uobičajnim načinom SV. MARKA EV. našega Zaštitnika. On stoljećima b-dije nad našim gradom. Možda su duga stoljeća iz lizala život njegove prisutnosti u dušama kor-čulana: jedva osjetismo da je dan Zaštitnika! Ipak preko večernje Svečanosti našlo se na okupu za-paženi broj duša. Imasmo Koncelebarciju sa dobrim svećenicima iz susjedstva.

DUHOVSKI DANI -zar ne, neobično?-nose svoj glavni pečat u proslavi GOSPE OD UTJEHE na Duhov. ponedjeljak u crkvi Sv. Mihovila. Bilo je to 22. svibnja. Prokura Bratovštine sve je učinila da proslava bude dostojna dobre nam Gospe i naših tradicija. Pričestio se veliki broj duša. Gospin kip nosili su uokolo grada po "novom kursu" kre-tanja. Bilo je dobro. A trebalo je biti i mnogo bolje, da nismo i ovdje osjetili izvjestan ma-njak vjernika.

Malo zatim, na nedjelju PRESV. TROJSTVA imali smo svečanost PRVE SV. PRIČESTI najmladjih. Bilo ih je 24. Sve je odzvanjalo radošću, bjelinom i duhovnom srećom. Djeca su svoju svečanost ispuni-la recitacijama. Mogobrojni vjernici su također pristupili sv. Pričesti. Na kraju, iza počasti svi ma u rizničkoj kuhinji, djeca se izredala i u po-

jedinačnom fotografiranju pred oltarom naše Gos-pice. Kadli odjednom nahrupila kiša. Slikanje bi-jaše prikladno jedino na tom mjestu: sama Djevi-ca kao da je željela da prvopričesnici odnesu s-voju uspomenu sretnog Dana baš sa podnožja Nje-zinog lika-slike, koja nedavno bijaše ukradena i kroz nekoliko sati neobično pronađena.

Sljedećeg četvrtka 1. lipnja svetkovali smo TILO SLAVNO. Sve je bilo pripremljeno: razmjerno veliki broj bratima, mnoštvo djece i one sa vi-jencima i simbolima, masa vjernika i turista. U zadnji čas odlučili smo ostati na pijaci. Bilo je za takvu odluku više razloga. Prispjele grupe turista blagovremeno smo obavijestili preko vo-diča da se povuku na pijaci ako žele pratiti p-rocesiju. Skučeno, ali dostojanstveno mi smo svo-ju obavezu Kristu izvršili. Sve je bilo kraće i kroz prikladnije vrijeme. Blagdan je okupio oko Stola do 250 pričesnika.

Živo smo slavili 13. lipnja Sv. ANTUNA PADOVAN-SKOGA. Masa svijeta u katedrali i na Glavici sv-jedoči također o prijanjanju našeg svijeta uz š-tovanje ovog Sveca svijeta. Posebno na Glavici, gdje je račiški župnik don Toma Lučić održao za-nosni govor uz procesiju i Misu.

29. VI. slavili smo blagdan SV. PETRA I PAVLA. U večer bolje, svečanije, kad je radni svijet slobodan. Iza Euharistij. slavlja u katedrali krenuli smo u susjednu crkvu Sv. Petra i ljubili moći.

Dotle smo "arburali" mirisni baldahin od cmića, zapalili i preskakali svi redom. Ova pučka sveča-nost krijesa svake godine okuplja veliki broj i mladih i starijih. Raspoloženje je uvijek prismo i vedro. Traje do noći uz bučni cijuk dječice i sa crkvice njenog zvona.

2.srpnja-u nedjelju- došla je svetkovina GO SPINA POHODJENJA na Vrniku, a ujedno i PAPIN DAN.

Ujutro smo u katedrali obavili svečanost u čast sv.Oca: Misu, propovijed, Tedeum -moleći se da Ga Providnost vodi, čuva i korisno poživi na kornulu Petrove ladje kroz ove naše nesklone i tmurne dane iznutra i izvana.

A Vrnik je tradicionalno proslavio svoju Zaštitnicu. Podvečer se tamo našao p. Ikar Lukšić franjevac-badijaš, pa je i to bila radost obnovljenih dana, kada su Franjevci vodili Vrnik.

Inače smo pobožnost SRCU ISUSOVU kroz lipanj imali svaku večer s Misom, biblijsko tumačenje, a kadkad film, projekcije, kada je bilo djece.

Prema upustu prekinuli smo preko ljeta sa katekizmom poukom na kraju Mise. A ljeto je, pa turisti zamjenjuju naše mnoge... Poukom se nastavlja u jesen. Znamo da je to naredba Crkve, a konkretno g. Biskupa. Teško se neki s time pomiruju, -iako kateheza traje 5-6 minuta. Međutim Crkva ne popušta, ustraje, zapovijeda... Nedavno je ustvrdio Svjetski katehet, kongres održan u Rimu, da je ova kateheza važnija od školskoga vjeronauka! Ova nam je vjernicima mora biti duhovni začim kako bi se vjera živjela i tako mladima pružala živa podrška u prakticiranju vjere. To je razlika od "naučenog vjeronauka".

Najveći dio naše mladeži i sada mladih ljudi prolazili su godine "školskog vjeronauka"... A kad im se pružile perspektive za više školovanje, rad, bolje mjesto-onda mnogi mladi kršćani prekidaju s životom vjere. Ono što se obično tada rekne: "hose vjeru unutra" to neka bude "u tjehu" ženama i naivcima. Tako gledamo mnoge mlade odličnih kršćaka i -ministrante... Nije dakle važnije "naučiti" nego -practicirati- živjeti...

0 KROJNIIKA DOGAĐAJA
Uskrsu objavio se u javnosti Drugi svezak: ZBORNIK OTOKA KORČULE-u redakciji i na brizi Marinka Gjiivoje. Ima 400 stranica, 44 suradnika koji pišu o raznorodnim temama -sve oko našeg voljenog Grada i Otoka. Izneseno je veliko mnoštvo novih saznanja i vrednota. Raspravlja se o: povijesti, umjetnosti, arheologiji, geografiji, književnosti, o fokloru, zdravstvu, ribarstvu i drugom.

Svatko koga zanima, voli ili proučava ovaj kraj mora posegnuti i za ovaj svezak o Otoku Korčuli. Uostalom ne može biti biblioteke jednog korčulanina u kojoj nebi bio vidljiv i dohvatljiv i ovaj Svezak.

Kamo sreće da imamo iz zavičaja još par ovako zanosnih i prodornih kulturnih entuziasta kakav je Marinko Gjiivoje! Naše nebo, zemlja, more i podzemlje; naša mjesta, ljudi i spomenici: sve su to neiscrpnji izvori nadahnuća za pisanu riječ i izvori obogaćenja naše lokalne i opće hrvatske kulturne i gospodarske baštine.

ZBORNIK II. stoji 120,00 din ili 8 dol. A ako se novac pošalje unaprijed u Zagreb dobiva se za 90,00 din. Adresa: Marinko Gjiivoje, p.p. 25-41040 ZAGREBAČKA DUBRAVA.- Može se dobiti u knjižarama, a može se naručiti i preko Opatskog ureda.

U ovom vremenskom periodu od Uskrsa na ova-
mo-kaao da se u našem Malom mistu mnogo toga do
godilo, a i nije.

Spomenimo onu opću građansku pojavu: poviši
cu tlaka kod sviiju... Mnogo se vijećalo i istra
živalo. Javno su prozivani i pojedinci iz klera
našega grada i sa Otoka. Bilo je o tomu napisa
i u dnevnom tisku. Kritizirao se i pastoralni
rad korčulanskog opata. Analiziran je i svaki na
pis u "Lanterni"...

Opat je tražio od nadležnih organa pismenim
putom javno izrečene optužbe, da se može obrani
ti. Nije nažalost to dobio- ali isto tako nije
u stvari bilo ni razloga napadaja-kritike.

A pred Okružnim sudom u Dubrovniku odgovarat
će župnik Čare don Josip Barišić. Optužen je
za navodne riječi koje se kose s ljudskom i me
djunacionalnom ljubavlju. Ne znamo kako će se o
va rasprava svršiti. Samo nam je poznato -uspuť
budi rečeno- da je jedino ovaj župnik u Čari
u to isto doba inkriminiranih riječi primao na
bezplatan konak i trpezu nekoliko putujućih i
sirotinjskih "trgovaca": Srba i Makedonaca...

Međutim korčulanski se kler zaprepastio nad
peticijom SSRN-Čara kojom traže od viših vlas-
ti da se župnika Barišića protjera iz Čare,
izjavljujući kako sa sebe skidaju svaku odgo-
vornost, ako se rečenom što dogodi...! Kao da
kod nas nisu svakom građjaninu zagarantirana
i ljudska i građjanska prava. Kao da po župama
postavlja ili opozivlje svećenike i tko drugi,
a ne -Biskup!...

TURISTIČKA SEZONA je sada u punom jeku. Mo-
žda je ove godine nešto manje gostiju u priv.
sektoru. Ima zato više domaćih odasvuda.

Nedavno je otvoren naš najveći ugostitelj-
ski objekt: HOTEL MARKO POLO.

Uzdiže se na Salatinu iznad već izgrađe-
nih hotel. paviljona. Njegov prospekt je majstor
ski izveden "gutajući" pred sobom novograđnje, a
pružajući ugodjaj spleta više zgrada koje svo-
jom visinom lome monotomiju modernog zdanja.

Njegova unutrašnjost pomalo naliči na fan-
taziju. Osobito raskošno djeluje atrij svojim
umjetničkim i egzotičkim izgledom. Hotel je naj-
višeg konfora. Istaknimo: objekt nije "duzins-
ki", a ni kopija nečega.

Ovaj vrijedan i skupocjen objekt otvoren
je svojoj namjeni bez "svečanog otvora": sve
je bilo tiho, uobičajeno, bez pompe i bez-tro-
ška. Svakako vrijedno hvale i divljenja.

Našem korčulanskom ugost. pod. "Korčula" is-
kretno čestitamo i radujemo se-kako i svakom
drugom korisnom poduhvatu i uspjehu za ovaj
naš dragi kraj...

Svi znamo za onu: "...ča je pusta Londra..."
Trebali bismo naviti ploču i ovako: "...ča je
pusti Napoli-kontra Korčuli gradu..." "Koja nam
je sličnost? Šporkitad na sve strane. Ono dav-
no reče sada pokojni engleski kralj Eduard, kad
se šetao Dalmacijom sa svojom gdjom Simpson:
"Korčula je najčišći grad na Jadranu!"... Mora-
mo se ispričati: mnogo je više ljudi, više pro-
meta, više nepažnje. A ono najgore: ta smrdljiva
teška motorizirana kola! In somma: strašno smo
šporki grad! Dodatak je: stravično smo raskopa-
ni mjesecima na sve strane! Radničke marne ru-
ke kopaju i zakapaju kamenje, zemlju, žice i ci-
jevi, telefonske kabele. Mjesecima već "preska-
ćemo" rupe i jarke po putovima. Tako smo dočekali

i turist.sezonu u punom jeku.

Mi se mirimo s ovakvom situacijom: to je za svjetlu budućnost našeg grada. Ali nam je žao našeg grada pred masama stranaca: što će misliti o nama i o gradu koji je inače "ornament od svita"...

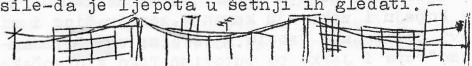
Mi se unaprijed radujemo: oslobadaju nas telefonskih visećih mreža po gradu, a stvara se mogućnost velikog broja telefon.priključaka. A splet vodovodnih cijevi širi se na sve strane: njima će jednom procuriti živa voda koja će nam podignuti nepojmljivu turist.i ekonomsku vrijednost otvarajući perspektivu najvišeg razvoja.

Spomenimo i Novu obalu sa istoka. Gradnjom novog obalnog pojasa na Punt Jurana i ispred školskog centra- prostor se proširuje za nekoliko metara. Važan dobitak i prometu i šetnji i ljepoti ovom predjelu. A zasada je potrebno podnositi i trpjeti nered, žegu i prašinu i oko ovog gradilišta.

Iz nama nepoznatih razloga- slikoviti sredovječni zid pri Ulazu u grad, nakon rušenja kuće Zovetti, sada se nadvio nad vlastitim podnožjem- placom prepunom svakog materijala i nereda... Već dugo vrijeme. A nije tu mnogo posla.

Još je "najsigurnije" prošetati se glavnom rivom: siguran si da neće noga zapeti...

"Cvijetno Naselje"- to je stambeni prostor na proplanku iznad zgrada Časnih Sestara- sada je primio definitivnu fizionomiju. Obiteljske kuće i drugi objekti su dovršeni, cesta asfaltirana, obitelji uselili. Sestre su zadržani dio svojih vrtova sistematizirale, uredile i ukrasile- da je ljepota u šetnji ih gledati.

Bilo
je 10 s.
izjutra Pr-
vog svibnja...

Šjora Tina je
baš palila lumin uz
kucaj srca: svete duše
čistilišta, neka nam se v-
rati naša Gospica... Kadli joj
iz ruku pale žigice: "Što je sad?
Ne može bit drugo nego nam se Gospa
vratila!- usklikne Šjora Tina slušaju-
ći brujanje zvona Svetoga Marka....

A i Šjoru Anku je nenadana zvonjava pre-
kinula u molitvi"... Primi Gospe molitvu, ali
-kako izgleda- ne... da nam se vratiš nego u za-
hvalu što si nam opet došla..."

Župski telefon često je zvonio: svatko je sh-
vatio zvonjavu katedrale- pala je gromada sa sr-
ca svima: Gospica se našla...!

Što se dogodilo ?

Jučer u nedjelju, javiše nam u crkvi bolnu
novost: sa zlatnog oltara Boschi- u subotu pod-
večer 29. IV.- ukrađena je slika Porodjenja ili
Poklonstva Triju Kraljeva, poznata pod imenom u
Korčuli "Gospica". Rečeno nam je: Molimo se bra-
ćo, da nam se ova vjekovna časna Svetinja prona-
đe i vrati...!

Dobre se duše odmah molile na sve strane. Pa-
lile svijeće, lumini. Mlade Časne požurile sa "žur-
nom devetnicom" Srcu Isusovu; majka Česlava posve-

DOGODILO
SE

tila svoje suze i boli; župnik učinio zavjet u ime Zajednice; Marija prinijela novčani dar ka uzi Petra Barbarića, itd...

Kako se to dogodilo ?

Toga dana Gospica je bila na svom mjestu. Ut vrdio je sam opat koji je u 13 sati crkvu zatvorio. Tumačio je spomenike katedrale direktoru "Šipada" i pratnji, pa im je govorio i o Gospici tumačeći ovaj pozlaćeni kasno-renesansni oltar sa Gospinom slikom venecijanskog madonera iz kraja XVI st. optočenom srebrom XVIII st.

Opat je ponovno crkvu otvorio par minuta prije 17 s. - kada je uzeo Euharistiju i krenuo u pohod starici u neposrednoj blizini. Polazeći prema vratima crkve opazio je kako ulazi stasit, crnomanjas mladić - ljepotan suvremenog stila i nervoznih kretnja... Pogled mu lunjao crkvom praveći se da ne vidi svećenika u prolazu: to je bilo sumnjivo... Zato se svećenik zaustavio kod crkve, vratio se i pamtio neznanca... Potom je trebalo ići bolesnici.

A na balkonu dvora stajala Katica i uočila mladića koji je naglo izašao iz crkve, ukočeno unaokolo gledao - pa krenuo ulicom dvorani vjeronauka iz koje se čuo harmonij. Don Božo kasnije reče, kako je čovjek gurnuo lice u dvoranu i na katehetov poziv: izvolite! - povukao se govoreći: "Nein, ich bin Österreicher!" Uglodala ga u tom času i s. sakristanka koja je ulazila u crkvu... I dok je ona ušla u sakristiju središnji stvari - neznanac je upravo ponovo ušao i - pojurio vratima Sv. Roka i - hitro "uredovao".

A kad je Sakristanka krenula otvoriti vrata sv. Roka radi već rane Mise - bacila je pogled na tu odprilike smješten oltar i ugledala oltar bez Gospe...!

Bilo je 17,15 sati. Opat se žurio natrag katedrali. Ususret mu dotrčala s. Alfonza: "Nema Gospe; da je niste možda vi skinuli za kakav po pravak?"...

Telefon je dozivao i informirao Miliciju: kroz pet minuta upravo je netko ukras dragocjenu sliku iz katedrale... "Telefon je pitao: "Znate li, tko?" - "Kroz kontrolirano vrijeme ulazio je samo jedan mladi čovjek..."

Bilo je vrijeme da trajekt krene za Orebić. Treba preduhitriti... Posada trajekta pružila je dragocjenu informaciju: opis mladog Bečlije koji je pred 40 minuta stigao u Korčulu sa autom-crvendačem.

Miliciji dragocjeni podatci za akciju: vriedni momci razmiljili se gradom u potrazi za takvim kolima... Ali kola nigdje nema...

Popularni Stipe sa tablicom i knjižicom pazio je na svoju redovnu "lovu" u Strečici i baš u 17,20 ispred nosa mu projurila asfaltom crvena kola s ljepotanom i bečkom registracijom...

Kad je tako - nema druge - istim asfaltom treba ići sve do - Vele Luke. A mladi gospodin s kolima bijaše u hotelu "Posejdon"...: kratki diskretni razgovor, obazrivi pregled kola i od svega ništa! Ali se naš "Mile" iz Strečice razjario: projurio mu je ispred nosa sa kolima u fiksiranu vrijeme, a on lažov jedan (naivac) uporno tvrdi kako je doputovao u grad u 18 sati!... Dakako, mlada bijaše time paraliziran: pasaport oduzet i sutra dan treba do Stanice u Korčuli doći ga preuzeti...

Mladi gospodin je zaista stigao u ponedjeljak iza 13 s. U Stanici se našla i trojka za identificiranje: opat, sakristanka, Katica. Svima je bilo jasno: osoba uočena u crkvi i na pijaci! Kasnije

pridošla i trojica jedne obitelji-izletnika koji su sa njim doputovali na trajektu, a vidjeli su ga kako trči preko pijace.

Ali on je ustrajao: ne, nije ni vidio pijacu i crkvu, jer je doputovao- kaže- u 18,30s. A toliko su drukčije svjedočili sigurno i uvjerljivo.

Siromah-lupež se nervirao: "Moram 2.V. biti u Beču na svom poslu: vratite mi pasaport!" - Odgovor je mogao biti samo jedan: "Priznajte da ste bili na pijaci, u crkvi...! Uostalom uzeli smo otiske prstiju sa oltara, pa će se brzo ustanoviti jeste li bili vi ili ne!" Bio je iznenađen i stao je vrtjeti i pregledavati svoje ručke: baš kao da je već ulovljen. A onda izvali: "Znate što, iako sam nevin, vi naručite drugu sliku, a ja ću je platiti..." ?

Crni, austrijski mladić mogao je svojim kolima ići kuda je želio, ali samo ne preko jugoslavenske granice. To je dobro znao... A kroz noć imao je valjda vremena sve izvagati, razmisлити i odlučiti... Tako je i odlučio:

Ranim jutrom 1.V. krenuo je kolima prema Gradini (na pol puta između Smokvice i Blata), iskrcao se iz kola, krenuo u šumu, izvukao časnu Gospinu priliku i - donio je u milicijsku Stanicu...

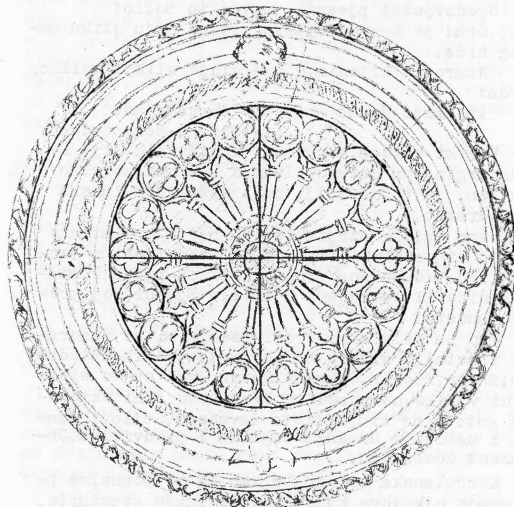
U 10 s. već su bujale katedralna zvona...

I. Epilog: U nedjelju 7. svibnja izvršili smo naš zavjet: pjevali smo Misu zahvalnicu nakon što smo s pobožnošću i ljubavlju pratili Gospinu sliku u procesiji preko pijace...

II. Epilog: 29.V. nakon presude Općinskog suda u Korčuli Johaniku Heinzu iz Beča na 4 m. zatvora - isti je uplatio 2.000 Ndin. kaucije i - svojim se kolima vratio u Beč... Tako brzo se neće više vratiti u Korčulu...

NAŠI SPOMENICI :

KORČULANSKA KATEDRALA

(Rozeta na Korčulanskoj Katedrali)

VANJSKI OPIS

Kad si se popeo strmim ulicama grada do na vrh, do katedralnog trga- onda si tek sebi dočarao pružene prste ruke koja na dlanovima stiska i pruža svoje srce, svoju ljepoticu:

KORČULANSKU KATEDRALU.

Sredovječni pjesnik je već to uočio:
"...Grad je krugom opasan: zidine daju sliku malog srca.

Naprotiv cijenim: divno zidje slikom velikog srca:

Tâ usred Grada - svetac Marko vlada..."

(iz Obrane Rozanovića)

Veliki esteta, sovjetski književnik Ilja Erenburg, nakon Rata, obilazeći Dalmaciju rekao je: Meni je u Dalmaciji najljepša Korčulanska katedrala...

Često satima stojim ispred nje i promatram: želio bih očima i fantazijom prodrijeti u senziбилnost duhovnog zrenja velikog pisca. Pomislili: nije li to rečeno u šali, u pjesničkoj pretjeranosti?

Kao na filmskoj traci redaju mi se panorame i detalji divnih naših sredovječnih katedrala: Zadar, Trogir, Šibenik, Kotor. Sve su to spomenici velike, neuporedive kvalitete. Arhitektonski gotovo do kraja čisto izvedeni. Stilovi jasni i uočljivi. Gradnja logična i predvidiva. Ornament dosljedan...

Korčulanska katedrala kao da ne pozna, ne priznaje nikakove kanone, ne priznaje standarte. Gledaš li je s bilo kojeg stajališta: u svemu pokazuje izuzeće, specifičnost, osebnost.

Na njoj su utisnula stoljeća raznorodno vrijeme, a kamenolomi raskošnu paletu patinâ. Veliki stilovi velikog svijeta miješaju se sa stilskim osebnostima provincijske invencije

dajući svoj jezik i izraz. Djelo pak majstora i umjetnika različitog podrijetla raslo je natapano krvlju i duhom Apulijaca, Lombardijaca, Dalmatinskih Hrvata.

Teško je odrediti koliko sve udio na njoj imaju našu graditelj i majstori, a koliko Napuljac Onofrio de la Cava, Jakov Correr iz apulijskog grada Trani ili Bonino da Milano. A naš najveći graditelj XV st. Juraj Dalmatinac, gradeći Šibensku katedralu u vrijeme Šibenskog biskupa Tolentisa, korčulanskog plemića- mogo je zalazio na Korčulu u potrazi za majstorima, kamenom, ukrasima.

Korčulanska katedrala ne pozna svog "glavnog" arhitekta, nema "generalni plan". Ona ne može biti školski primjerak ni stila ni graditelja.

Pod žarkim ljetnim suncem drhti prebije lom ljepotom cvijeta kao "ornament od svita"; tuče na kišom i šilokalima ceri zube i maske svojih fantastičnih figura poput sure kule-modrujka u zaštitu neslomivom gradu. A Katedrala u noći! Kao da je odjednom živi, blještavi topaz koji to plo treperi visoko prema crnom listu neba, iznađ začaranog vijenca crnih ivica nemirnih silhuetata dvorednih kuća... Gledam je iz bliza:

Nepravilna je i u svom tlocrtu. I u svakom svom sastavnom dijelu: ladje, kapela, zvonik. Nije to neznanje ili kapric. Prvotni razlog: sklapanje ujedno dvaju tada postojećih zdanja: dio vijećnice sa tornjem i apside stare crkve.

Pročelje je suro, nerazvedeno. Glavni portal odskae. Dr Milan Prelog povukao je iz zaborava majstora-umjetnika: Bonino iz Milana koji se ovdje prvi put spominje g. 1412. Majstor na Šibenskoj katedrali, umjetnik kapele u sv. Duje u Splitu, koji je radio na Pagu, u Dubrovniku (Orlando) i drugdje. Ovdje su fiksirana tri nje gova lika:

sv.Marko s portala, sv.Jakov u luneti južnih vrata, te sv.Petar nad ulazom crkve sv.Petra (Igor Fisković).

Bonino je više majstor ornamenta, a manje je izražajan u plastici likova. Glavnina ukrasa sa portala njegovo je djelo. Gotički portal natkarij je romaničkim izvučenim lukom kojemu se sa strana nadovezuju jake, renesansno ukrašene konzole na kojima leže lavovi. Oni drže u prednjim šapama po jedno janje. Lavovi su sredovječni simboli Krista i Crkve. U prednjem dijelu konzola čuče likovi muškarca odn. žene: ne može se tvrditi da predstavljaju Adama i Evu. Statika uzidanih konzola pojačana je sa stupom razvedenim u četiri stupića i romaničkim čvorom u sredini.

Struktura portala ukoso se gotički sužuje prema Svecu. Stijenke su razigrane sa po dva spiralna stupa koji se tako produljuju u lukove. Otvor portala je u gornjem svom dijelu ispunjen prošupljenom lunetom poput djetelinog križa sa dva "riblja mjehura". Lunetu podržaje duboko profilirani nadvratnik iz kojega izlazi gotički listnata konzola. Na njoj sjedi sv.Marko u pontifikalnoj odjeći aleksandrijskog biskupa. Vidi mu se jedna drvena ruka i visoka barokna mitra od pečene gline.

Vidi se da su ornament portalu naknadno ugrađeni, neki i nesolidno. Ima nedovršenih detalja, kao što je kamena baza sjevernom lavu.

Unaokolo šire se sure, prazne plohe masivnog pročišćenog zida. A u gornjem dijelu rastvara se u prekrasnu "ružu"-rozeton i bogati zabatni vijenac.

Rozeta se sastoji od duboko izvedenog okvira koji se žljebasto sužuje do nutarnje prošupljene tranzene u obliku kotača cvijetne gotike.

Ovaj vanjski okvir ukrašen je na četiri strane reljefnim bradatim glavama. Svaka od njih je dvojno geometrijski jednako stilizirana na način stare babilonske umjetnosti. Ovakva stilizacija i vjekovna patina čine ugođaj dvojnih lica u poljupcu.

Ovo je najveća i vjerujemo najljepša "ružica" naših katedrala. Na ovoj ljepoti čita se ruka i ime najvažnijeg i najvećeg majstora naše katedrale iz druge pol.XV st.: Marka Andrijića.

Zabatni vijenac ukrasna je kruna katedralnom pročelju. To je monumentalni kornič sastavljen od tri sloja ukrasnih elemenata romaničke, gotičke i renesanse. To su geometrijski, bujni i figurativni motivi.

Niz slijepih venecijansko-gotičkih arkadica podržaju zubići u obliku lavljih glavica. Ove arkadice ispunjene su renesansnim školjkama. Iznad pak teče po duljini niz romaničkih pilinih zubaca koji su natkriti plastično vanredno izvedenom korničom lozovog lišća sa briljantnim vršcima. U samom vrhu ove korniče nalazi se reljefni portret nepoznatog ranorenesansnog mladića. A iznad svega izdignut je divan pinjulkroterij: kameni cvijet sastavljen od pet listnatih kovrčastih vijenaca. Nema premca u svijetu!

Donji krajevi korniča završavaju plastičnim figurama fantastičnih likova. Iz zmajevih ralja tek uviđaju se, dok ostali likovi vanredno ukrasuju pročelje zabat, iako nemaju međusobne organske veze. Jednako tako ni slonova glava na sjevernom rubu korniča koja tu nesolidno samo položena. Nijesu li sve to romanički ukrasi od prijašnjih zdanja? Sva ta bujna likovna ostvarenja ne drže ravnotežu stranama: vanredna

raznolikost ukrasa uvjetovana je raspoloživim materijalom.

Spomenimo jedan stari kuriozum-priču:

Na spoju pročelja centralne i južne ladje vidi se prekinuti red tesanaca, a ugrađjene dvije poveće ploče.

Do vremena biskupa A. Belglave god. 1789. po-državahu neku "tradiciju" koja veli da je tu zidna niša-tajno sklonište dragocjenosti. Na-kon velike štete prouzročene od groma ljudi se pojamili za "blagom" koje će dobro doći za popravke i drugo. "Zato biskupski vikar u odsutstvu biskupa, uz učešće velikog broj gra-djana i sa znanjem vlasti htjede se uvjeriti o istinitosti ovakvog govorkanja. I u času, dok je zidar pokušavao otkloniti ovaj kameni ume-tak, službeni predstavnik vlasti obustavi dal-nji rad uz podršku nekih plemića-kako bi opi-sano od istog vikara u izvještaju biskupu Bel-glavi. Kasnije dobiše odobrenje od vlade za Dalmaciju i tada skinuše one ploče. Tada utvr-diše lažnost govorkanja. Iza ploča stajale gla-va grede koja od crkvenog zapadnog zida ležala je iznad kapitela nasuprotnog stupa. Ona je podržavala grede na kojima je ležala pijevni-ca (balatur). Na ovom mjestu dakle bi svojevremeno otvoren crkveni zid i sa vanjske strane uvučena bijaše greda u crkvu te njezin kraj ovako bi pločom zatvoren..." (P. Dimitri)

Rubovi pokrajnih ladja nose na sebi izvan-korniše stiliziranog lišća kako je na zabatu. Na odvodnim mjestima za kišnicu nalaze se gri-foni, glave fantastičnih životinja koje vodu rigaju. A visoko uzdignutoj centralnoj ladji

s obje strane teku romaničke slijepe arkadice i nizovi pilinih zubaca. To je jedini ukras glavnoj ladji uz strane. Nedavno su obnovljeni gornji gotički prozori što ih je barokno vri-jeme biskupa J. T. Kosirića krajem XVIII st. bi-lo unakazilo pretvorivši ih u kvadratne otvore.

No, o tomu, o četvrtoj ladji sv. Roka i o zvo-niku u Lanterni je otprije pisano.

Stručnjaci odavna zapaziše da tri crkv. apsi-de pripadaju starijem crkv. zdanju. Romanički u-okvireni i tesani kameni kvadrati nose na se-bi različite klesarske znakove. Nekoliko gornjih redova kamena na srednjoj apsidi toga nemaju: u pregradnji crkve ova je povišena, a dohila je i "romaničke" prozore s obje strane.

Korčulanska katedrala je uvijek živi orga-nizam. Kao život, kao čovjek. Ne predstavlja ne-ki najviši domet umijeća, stila, nekog gradite-lja, vremena. U njoj su generacije Korčulana s-lagale svoju vjeru, znanje i manje znanje; zaro-i siromaštvo. Katedrala diše, izraz svoje sre-dine, svojih prilika. Ne stidi se neuspjeha. Ona je ljudska, topla, intimna, mila. Takva se uka-zuje očima velikih, takvom je gledamo i svi mi Korčulani koji je volimo i s njom se ponosimo.

(Zabat Korčulanske Katedrale)

Tomislav

Prvi
puta čuli
smo za Tomi-
slava-slijepo
dijete koje je
majka odmah nakon
rođenja napustila -
ovog proljeća u članku
Glasa Koncila "Braća naša
zaboravljena". Svi smo zapa-
zili dirljivu pripovijest ovog
kratkog- a već tako punog drame ži-
vota dječaka Tomislava.

Gotovo s nevjericom gledali smo fo-
tografiju kovrčave glavice-slične onim buc
mastim, baroknim lepršavim anđelčićima. Bilo je
teško vjerovati da je to lijepo dijete invalid.

A zatim - od nedavna- požrtvovnošću i veliko-
dušnošću jedne korčulanske obitelji- Tomislav
se našao u našoj sredini liječeći bronhitis.

Susretali smo ga, susrećemo ga svakodnevno:
u šetnji kolicima, na kupanju, u crkvi. To je po-
crnjela punašna beba zlatnih kovrča, živa i ne-
mirna kao sva djeca te dobi, a opet toliko dru-
gačija od djece koju poznamo... Dakako, on još
nije svijestan da je tama u kojoj živi poslje-
dica njegove tragedije, života koji nije bio že-
ljen, da ostali - oni koji ga okružuju, njeguju,
tetoše, koji mu tepaju i vole ga- da svi oni vi-
de, da žive u svjetlu okruženi ljeptama priro-
de i stvari.

Da, mali Tomislav to ne zna, ne zna još; ali
znamo mi, a zna to i ona hrabra, velikodušna že-

na koja ga je prigrllila, dala mu ne samo svoje ime nego i materinjsku ljubav, nježnost, brigu i strepnju.

Jesmo li se koji puta zamislili nad ovim djetetom- nad njegovom životnom pričom ?!

Trebalo bi se zamisliti, duboko zamisliti- jer bi nam ona mogla mnogo reći o LJUBAVI, o noj pisanoj velikim slovima i izrečenoj sa strahopočitanjem, o LJUBAVI koja nadilazi na še svakodnevne ljudske snage i htijenja.

Slučajno ovih dana uz priču o Tomislavu, čula sam, čitala tri slične pripovijesti vrlo ljudske i stoga uvijek aktuelne.

Prvu je donio NIN (4.VI.72.) pod naslovom: "Najteža odluka porodice Pel". To je ispovijest mladog Amerikanca, koji priča svoju obiteljsku tragediju:

uzeli su se iz ljubavi, s ljubavlju su dočeli rodjenje djeteta; no ono se rodilo teško oštećenog mozga. Trebali su odlučiti dali bebu operirati i tako joj možda spisiti život, ali ne i vratiti zdravlje ili ne operirati i time je prepustiti skoroj sigurnoj smrti.

Mladi su se roditelji dugo odlučivali, kidali u sebi i konačno misleći kakva će biti budućnost djetetova izjavili: ne želimo operaciju... i dijete je umrlo.

Otac sada -nakon svega rastrgan grižnjom savjesti pita: jesmo li dobro postupili- ili smo ubojice?!

Drugi -izmišljeni slučaj gledali smo 19.VI. na ekranima naše TV. U slovačkoj dokumentarnoj drami "Mala anketa", režiranoj u obliku reportaže iznosi se slučaj mlade majke koja je namjerno, plinom, ubila svog trogodišnjeg sina.

Novinari ispituju mišljenja ljudi o tome: oni koji su ženu i dijete poznavali- snobiva ju se- ali ne osudjuju ženu, naprotiv žale je. Oni koji je ne poznaju izriču bez najmanjeg razmišljanja tešku osudu. A stručnjaci liječnici i pravnici ograđuju se vješto znanstvenim teorijama. A ona -mati?

Kaže: mladi intelektualci s radošću očekuju dijete, a ono se rađa kao teški invalid. Otac poražen tom činjenicom udaljava se od supruge, od obitelji te ih konačno napušta, svaljujući tako ne samo "krivnju" nego i svu težinu tragedije na majku. A ona sa strepnjom i nadom prati život djeteta, očekujući čudo od medicine- uzalud. U besanim noćima, u teškim danima i godinama stalno misli samo o jednom: što očekuje ovo dijete kroz život! Pa kad jedan put čuje kako se djeca nemilosrdno u dvorištu rugaju njenom jadnom, bespomoćnom sinu stvara odluku: bolje da ne živi.

No na sudu, ta ista žena sva slomljena i na rubu izbezumljenosti vapi, preklinje: dajte mi sina- hoću da moje dijete živi!

I treća, istinita priča: znam obitelj koja uz zdravu djecu ima i jedno teško bolesno, mentalno potpuno oduzeto dijete. Premda su postojale mogućnosti da ga smjestite u dom za takve bolesnike, roditelji ni trenutka nisu na to pristali. S neobičnom ljubavlju, nježnošću i po žrtvovnošću njeguju godinama danas već odraslo dijete; - što više: majka na jedan poseban način kao da živi jedino za to dijete: drugo je izvan doma ne interesira.

U čemu je dakle problem?

Ima li smisla život, ako je toliko pogodjen bolešću, patnjom: da je ljudski govoreći i gle-

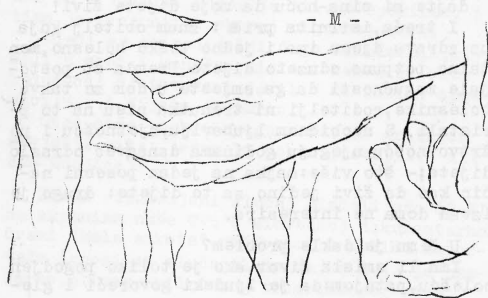
dajući najbolje rješenje - smrt ?
Čini mi se da u dva prva slučaja, onaj iz
NIN-a, a i onaj sa TV-nisu dali odgovor. Iako je
u oba slučaja svijesno prekinut život djece s
obrazloženjem da život patnje koji ih čeka ne-
ma smisla, i sami nosioci-izvršioци te misli na
koncu nisu sigurni da je ono što su učinili do-
bro- što više, sada kad su suočeni s činjenicom
da su djeca mrtva- ne žele tu činjenicu prihva-
titi.

A treći slučaj: kako njega objasniti ?

Krist-kršćanstvo dali su smisao i takvom ži-
votu patnje; vrijednost koja je vječna: LJUBAV.

Stoga mi se čini da je i mali Tomislav pro-
videncijalni znak onoga što je Kristova Blaga
Vijest stoljećima poručivala i danas poručuje
ljudima, dakle i nama:

"BOG je LJUBAV i tko ostaje u LJUBAVI u
BOGU ostaje i BOG u njemu!" (Sv. Ivan ap.)

- M -

"Aosta
1972.

...Protekao
je pokoji mjesec
odkada sam dao zna-
ka da sam "živ"...

A ipak usprkos vanjš-
tini, s najvećim interesom i
žarom pratim ovu Kroniku naše
mile Korčule. Ne mogu zaboraviti
što je u ono vrijeme naš neumorni...
don Ivo znao organizirati da pruži ton
i važnost Proslavi Obrane. To je uzбудilo
divljenje i zanos u svim Korčulanima raspr-
šenim po svijetu i ponosni smo za uspjeh.

I naša je bila nakana doći i sudjelovati
Proslavi. Vjerujte, bijah upravo "pribit" uz ovo m-
jesto usljed neodgovodivih obiteljskih i drugih
pitanja. Zamislite sve pripreme za radostan do-
gadnjaj udaje naše kćerke! Ova sretna okolnost p-
ružila nam je prigodu ponovno zagrliti braću i
naći se na okupu za neko vrijeme. Bilo je to p-
rekratkro vrijeme-gledajući našu međjusobnu sre-
ću biti dugo skupa. Baš na ustuk današnjem vre-
menu kada se svakom žuri i kada su ljudi robo-
vi bezličnog života u kojem se gazi svaka osob-
nost.

I radi ovoga neprestano mislim na Korčulu,
živom nostalgijom, na moju Korčulu iz davnine,
koja mi je utisnula u dušu dragocjeni dar ljud-
ske vrijednosti i radosti života. Ovo mi je ba-
ština u mom posjedu do kraja života!

IZ
PISAMA

A ovdje na pisaćem stolu pod okom neprestano držim medaljon Bogorodice od Obrane, što mi je don Ivo poslao. Ovo mi svjedoči o duhu naših djedova koji još i danas živi..."

" AGADIR, Vela Sedmica 1972. Lino Benussi.

Prilikom mog posljednjeg kratkog boravka kod kuće, bilo mi je jako žao što nismo mogli više proćakulati. Tješim se da mi je taj nedostatak nadopunjen Lanternom i knjižicom Obrane. Odkako sam se vratio na brod svakodnevno čitam s puno oduševljenja i nostalgije. Mogao bih puno toga napamet ispričati: koliko sam zapamtio! A kako i ne bih! Izgarajući za familjom i za Velom korčulanskom Sedmicom. Za Rokovcima kojima sa svom dušom i srcem želim u ovoj noći lijepo i mirno vrijeme. Nek im svi torci goru! A bonacu njima i vama svima skupa za Veliki petak posebno.

O drugom Vam ne pišem i ne želim spominjati, jer me trnci hvataju... Ufam se u dragog Boga da će i ovo brazdanje pučine jednom završiti te da budem tamo sa svima vama..."

Čedomir Kraljević

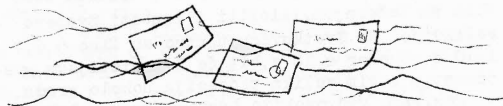
Pismo Msgra Pavla Žanića, biskupa:

" Mostar 1972.

... Primio sam tvoja dva vrijedna rada: Obranu Korčule i Proslavu obljetnice... Ja ti čestitam i divim se aktivnosti, upornosti, ukusu, kulturnom nivou i manjih i većih edicija i pothvata i nepatvorenom religioznom pečatu s poštivanjem zdrave tradicije i bogate duše Korčule. To naglašavam ne namješteno nego najiskrenije misleći na današnje bezdušno negiranje i diletantsko nezrelo gledanje na ono što je veliki duh skrom-

nih ljudi ustrpljivo i naporno stvarao kroz duga stoljeća stavljajući temelj na kojem mi sada stojimo i po kome neki nezahvalno i neljudski pljuju.

Ja ne živim u Korčuli, samo nekoliko puta sam bio još od kako si počeo formirati opatski muzej, ali svaki put kada sam došao, je sam vidio nešto nova i vrijedna i nastojao izmjeriti koliko je to koštalo truda i troška. Ne znam dali to svatko pomisli o čovjeku koji to pred nama radi, ako to ne zna, kako će tek znati cijiniti one koji su davno radili u daleko težim uvjetima. Iako nisan Korčulanin i ne živim s problemima Korčule, meni je interesantna Lanterna kao svjedočanstvo jednog svećeničkog rada i jedne kršćanske zajednice, koja se i danas inspirira na slavenoj i bogatoj prošlosti. Pomodna glazba, haljina ili frizura koja privlači današnjeg čovjeka kao božanstvo, osiromašuje mu dušu i zamagljuje pogled da ne vidi ono što je jače od vremena. Nažalost malo je onih čije srce umije zadrhtati pred pravom veličinom ljudskom, moralnom, religioznom, umjetničkom. Ti si spasio za buduće generacije mnogo blaga iz riznice povijesti, i jednog dana će to biti i pred ljudima i pred Bogom pravo ocijenjeno. Osjećam da sam ti davno morao napisati nekoliko riječi priznanja, ne laskanja nego bratskog svećeničkog priznanja, pa eto to činim sada da propust malo popravim..."

Isječak
liturgij-
ske godine
koji je pred

nama, teći će svo-
jim uobičajnim tokom.
Nemamo nekih izvanred-
nih slavlja-događaja.

Tako ćemo već 25.VII.uto-
rak, na svetkovinu sv. Jakova sla-
viti GOSPU ČARSKOGA POLJA. Pravo je
da pristupimo ovom god. slavlju. Poziva-
mo vas na hodočašće. Ujutro ćemo krenuti
autobusom, a o podne se vratiti.

Sutradan u srijedu 26.VII. bit će svetkovina
SV. ANE. U Svima Svetima je večernja Misa, a no-
sit će pečat skromnog jubileja: 30 god. misniš-
tva don Iva. Dana 21.VI. u skupu svojih kolega
slavio je 30 god. Redjenje obavljeno u zagreb.
katedrali po blgpk kardinalu-nadbiskupu Alojzi
ju Stepincu. Uz ostale u Sv. Petru Orehovcu, kođ
ljubeznog kolege župnika Petra Šeba, bio je i
zagreb. nadbiskup preuzv. Franjo Kuharić.

29.VII. u subotu slavit ćemo našeg SUZAŠTIT-
NIKA SV. TODORA MUČ. U predvečerje pjevat ćemo
Misu sa Večernjom, izložiti i ljubiti Svečeve
relikvije. Na Svetkovinu ujutro su Mise u 6,7
i 10 s. Uvečer u 18 s. bit će Euharistijska sve-
čanost, a zatim velika procesija uokolo grada.
Pozivamo vas, osobito bratime, da uzveličate
Dan moćnog Pokrovitelja. Vjernici će rado pris-

tupiti sv. Sakramentima. Posebna prigoda za Ispo-
vijed bit će uvečer!

VELIKA GOSPA 15.VIII. dolazi u utorak. Zavj. mi
sa u kapeli pred Općinom bit će ujutro u 5,30 s.
Druga u 8 s. Podvečer u 18 s. bit će Svečanost
u crkvi sv. Nikole.

Sutradan slavimo SV. ROKA. Jutarnje Mise su u
6 i 8 s. Uvečer u 18,30 bit će zavj. procesija
na pijaci, a zatim Svečanost s Euharistijom. Pre-
poručamo bratimima god. minelu Bratovštini.

Krajem kolovota 24.VIII. svetkovina je našeg
Suzaštitnika SV. BARTULA AP. Večernja svečanost
bit će u 18,30 s. s procesijom i Euharistijom. A
istoga dana u Pupnatu se časti dan blažene uspo-
mene O. MARKA TVRDEIĆA FRANJEVCA, koji je umro, a-
li i dalje živi u puku na glasu svetosti i moći.
Pohodimo Mu u Pupnatu časne relikvije!

Dana 8.IX. petak slavit ćemo MALU GOSPU. Večer-
nja svečanost u 18,30 s. Gospinu svetkovinu oso-
bito slavi susjedno Žrnovo.

Sredinom rujna održat ćemo KATEHETSKU NEDJE-
LJU. Pozivamo svu djecu i mladež na savjestan
polazak vjeronauka. Održat ćemo ZAZIV DUHA SV.

A 29.IX. je svetkovina SV. MIHOVILA i drugi Ar-
handjela. U crkvi sv. Mihovila u 18 s. imat ćemo
Euharistijsko slavlje.

Tako će biti i na svetkovinu SV. JERONIMA u
subotu 30. rujna.

Kroz MJESEC LISTOPAD svake večeri se okuplja
mo oko GOSPE OD OTOKA na krunicu, a zatim Misa.

Usto ćemo 3.X. utorak proslaviti SV. TEREZIJU
OD MALOG ISUSA pred Njezinim kipom, a 22.X. održat
ćemo MISIJSKU NEDJELJU.-

NEKROLOG

Tako je teško biti kroničar mrtvih! I preveć često pokapamo i komemoriramo one koji su nam tako bliski, dragi, dobri. Tako svakim spomenom smrti postajemo siromašniji. U obiteljima i u Zajednicama. Dobro to uočujemo kad na pr. pogledamo od nedjelje korna sjedala u crkvi - odmah se sjetimo: koliko nam je kroz 20 godina otišlo dobrih otaca... a da im ne vidimo u koru njihove nasljednike!...

Tako se od nas odijelio još 6. IX. 71. JAKOV BRČIĆ, ugledni vjernik i građanin u 81 god. Nosio je mladenački svoje godine. A skončala ga teška bolest. Uživao je najvišu ljubav svojih ukućana. Bio je dakako nosilac odane vjere prema svome Bogu. - Nije mnogo prošlo što se preselelila iz Zagreba Gospodinu naša sugrađanka

(PAULINA BUNTJELIĆ r. Dužević dne 19. XII. u 67 godini. Tamo je tražila zdravlje. Nekada je bila ljubezna domaćica u zgodama grla naših mladih. Zvono crkve sv. Petra slavi joj zahvalu.

A kad smo saznali da je 4. I. 72. u Beogradu naglo umrla TONČI VUKOVIĆ r. Filippi u 51 god. - Korčula bijaše tužna, bez riječi: dobra žena-majka u punini snage i nužde prisutnosti svojoj obitelji u Trpnju. Nedavno je vidjesmo pri spro-

vodu svoje majke. Pokopana je u Trpnju uz veliko mnoštvo suza i toplih srdaca.

A zahvatila nas opet bol duboka i teška, kad je istočni dio otoka Korčule saznao da se riješila muka u 37 god. MLADENKA ŠOLIĆ dana 21. II. U roditeljsku kuću u Lumbardi brižno je pazila. Bila je svjesna smrtonosne bolesti. Spremala se svom odlasku patnjama i predanjem Isusu. Ostavila je supruga i kćerkiću Mirjanu. Masa svijeta je golemom boli i sućuti pratila njezino umiranje, patnje i pogreb u Lumbardi.

Naš svijet često sriče: blažena brza i iznenadna smrt! A Crkva moli u Molitvi vjernika i u Litanijskima: od nagle i nepripravne smrti: oslobodi nas Gospodine! - Mora biti strašno od seliti se sa svijeta nepripravan i nepokajan pa tako doći pred lice Sudca. Naglo je bi po zvan iz Zagreba 1. IV. FRANJO ŠTIGLIĆ u 69 god. Ali njegova vjera i humana dobrota našla ga sigurno priprema sa Susret. Dobar obitelji, dobar siromasima, dobar Crkvi. Uz kuma-opata po znavao je Korčulu i pomagao našu Zajednicu.

Zabilježili smo kroz ovo vrijeme još jednu nenadanu, osobito bolnu i oplakivanu smrt koja će se dugo žaliti i pamtiti. Umro je u Splitu 19. IV. naš odlični znanac i prijatelj dr ANTE PILKOVIĆ u 47 god. života. Rodno mjesto Orebić jedva je nosilo nepregledno mnoštvo štovalaca. Pokojnika koji stiže odasvuda: od Splita do Dubrovnika. Pokojnik je nosio posebnu ljudsku milost danu od Providnosti: nikada nikomu nije odbio svakovrsnu pomoć, zagovor - tko ga je radi ljudske i liježničke dobrote, zavijača ili čovječstva zatražio. Ostavio je troje djece sa su prugom i starog uglednog oca, našega šjor Vič-

ka, Pratio je i našu Zajednicu kroz Lanternu.

Dana 12.V.u susjednom Hvaru okupio se gotovo sav kler Biskupije, veliko mnoštvo vjernika sa Otoka, te 8 nadbiskupa i biskupa uz mnoge druge svećenike i čestestre. Prisustvovala je i don Ivo, Tog je naime dana svečano obavljen spirovod biskupa-nadbiskupa hvarskoga Msgra MIHA PUŠIĆA. Umro je 9.V.u dubokoj starosti od 92 godine. Njegov je nasljednik Msgr Celestin Bez malinović, nama dobro poznat i drag biskup. Sa Pokojnikom nestao je s našeg horizonta lik patrijeharlnog biskupa: otac pastirske, očinske jednostavnosti imajući usto nedirnuti auktoritet Pastira, Sličan našem blgpk. biskupu Marčeliću. Otac puka i klara, Predvodnik predkoncilske liturgijske obnove u Hrvatskoj. Živio je pravedno-pravedničkom smrću preselio se i svojom Učitelju.

Sredinom svibnja milosrdni znanci iz Splita dovezoše u Korčulu na pogreb tijelo ROZINE UD. CVILIČEVIĆ pk Petra, koja je umrla 13.V.u 88 g. Rodom Dubrovkinja predano je pratila život i rad pk supruga. Svoje staračke godine živjela je u Splitu povučeno, skromno, ovisno o dobroti dobrih.

Dana 27.V. u jedinjen Bogom preminuo je TONČI MATULLOVIĆ-BALUN u 84 god. Iako ga podgrizala teška bolest ovaj trudni radnik ulijevao je svaki dan svoj znoj lozi i polju. Prijašnjih godina jagmili smo se oko njega radi poštenog zidarskog posla, osobito na krovovima. Popularni, gostoljubivi kršćanin.

Sprovođeci pk Tončića 28.V. bijasmo omotani maglom strave i žaljenja, kad saznasmo da je tog jutra prekinuo sebi život dobru i simpatični

čni DJOVANIN DENOBLE u 48 god. Bio je to neodgovorni čin nervnog rastrojstva. Svima bijaše poznat kao senzibilni, dobroćudni i ljubezni znanac. Iako je stvorio svoju vrijednu obitelj tištio ga neurotički kompleks straha za život bolesne starice voljene majke. Sprovodili smo ga duboko uvjereni da mu Gospodin nikako nije uzeo u odgovornost nesvijesni čin zlog trenutka.

Istoga pak dana rastavila se od svojih dragih, od crkve Sv. Svetih i od svih nas: naša požrtvovna šjora DJOVANA ud. PADOVAN u 78 godini.

Umrula je u dubrov. bolnici, a k nama prevezena i pokopana uz svog pok. supruga Petra. Najveći dio života uz svoju obitelj posvetila je crkvi i dvorani Svih Svetih. Osobito od rata na ovamo, kad joj bombe razoriše obiteljski dom te se preselila u sasvetanski stan svećenika-čuvara Svetišta-a kojega je od nevolje i straha pok don Božo Depolo bio ostavio. Njezina djeca sve učiniše, sve žrtvovala da joj očuvaju dragocjeni život, ali gangreni ne bijaše lijeka. Hitro je sigurno odletjela svom Isusu, žalosnoj Gospi i svima Svetima nebeskim.

A tri dana kasnije 31.V. u talijanskom gradu Aosti nenadno je umro dr LINO BENUSSI u 68 god. života. Tijelo koje je poboljevalo nije moglo više podržavati onakav njegov profinjeni duh kršćanske dobrote, niti divno, drhtavo srce Korčulanina. Njegova pisma sastavljena su od poezije i harfe sjećanja i ljubavi prema rodnom i voljenom Gradu, prema našim svetinjama i tradicijama, prema svojim nekada sugrađanima. Jedan je svoj san ostvario: pred 3 godine pohodio je svoju Korčulu i bijaše -sretan! Bijaše sretna i njegova plemenita supruga signora Maria. Bijasmo sretni i svi mi koji ga poz-

navasmo. Svečanom Službom 25.VI.komemorirali smo Prijatelja,domorodca i dobroćinca.

Mjesec lipanj poslao je "sestricu smrt"dvjema dobrim osobama iz iste obitelji:

5.VI.umrla je u Fresno, a pokopana u Portlandu(USA) MANDINA K.LALICH r.Fattorini u 79 god. ostavivši svoju kćerku Mary Lawless s obitelji. Bijaše uzorna kršćanski mati.Živo se interesirala za nas kroz Lanternu i pomagala nas.Gospo din joj je obilna plaća.

a 7.VI. obavijestije nas iz Rijeke da je ta mo preminuo MARINKO FATTORINI u 76 god.Sin Milorad prevezao je očevo mrtvo tijelo u rodnu i milu mu Korčulu te ga položismo uz smrtnu os tatke pok supruge Mine.Posjećivao nas je svake godine.Vrlo često prikazivao je svoj obol za Crkvu,Banku,Bratovštinu.Iz njega je govorilo u vijek vanredno profinjeno srce,vjera i poštenje.

Dok pišem ovaj Nekrolog pada mi na um sjeća nje na one koji izričući sud o Lanterni ističu ovu rubriku s pohvalama:Korčulani i korčulanski prijatelji sve su neki napola sveci,odličnici i srca i karaktera! Mi znamo da nikada ne pretjerujemo.Iznosimo onaj Božji udio u svakom čovjeku,priznavajući tako da je Bog dobar i velik i u svojoj ljudskoj djeci.A nema čovjeka bez više ili manje izrađenog Božjeg djela.

Drugi je za nas problem s kojim se zrikavo međjusobno pitamo:Zašto nam ovako leva-leva(brzo-brzo!)odlaze naša braća i prijatelji! I to sve dobar,vrijedan i kršćanski svijet!...Takav je valjda Božji plan pripuštenja-po Kristovoj riječi o milosrdju i čekanju na pokoru svakoga čovjeka: kako bi se tako svi obratili i svi se spasili po Kristovom daru...

Istoga dana 7.VI.odletjela je svom Spasitelj u duša čista i blistava iz izmučenog i istrošenog tijela patnice MINKE FORETIĆ u 56 g. To je supruga našeg Sergija, a mati mladog kompozitora Silvija i Mladene.Bol je umrijeti,a još teža je bol neizlječivo patiti.Jedino Kristova prisutnost osmišljuje ojadjena srca i umiruje bolne duše.

Ovaj mjesec Srca Isusova na Kristove grudi preselio je još petoricu :

10.VI.našu kršćansku i životnu divnu ženu i majku LIDIJU DEPOLO u 65 god. Svijesno se već dugo spremala za Odlazak Stvoritelju.Podgrizala ju je opaka bolest.Srećom bez fizičkih većih boli.Osjećamo kako nam manjka nezin vedri pogled i nedjeljivi osjećaj za svakoga.Čitavi grad sudjelovao je tuži za njom.

16.VI.ugasio se u Dubrovniku život našega do brog DUŠANA RADICE u 72 god. Korčula ga darovala Dubrovniku u odličnoj kiti karakternih ljudi i kršćana kojima smo obogatili grad sv.Vlahi.Hodao je takodjer živo skupa i s nama.Godinama bijaše duša i okosnica svemu plemenitom i crkvenom u dubrovačkom krugu Korčulana.Dakako, mnogo je trpio: to je udes svih koji Krista slijede. 26.VI.komemorirali smo ga u korčulanskoj katedrali Bogoslužjem i riječju.

20.VI.tiho se ugasnuo žičak dobre starice GJULE FILIPPI u 86 godini.Vjerujte: do zadnjega sačuvala je svoj osmjeh za svakoga i u svakoj životnoj situaciji.Nije valjda ni znala što znači povrijediti Boga ili bližnjega.Prožimala je Božja prisutnost cijeloga života.

Upravo saznasmo da je 26.VI.umrla u Trstu u 85 god. ANTONIETTA PIANANIDA.Tamo je živjela davno prije zadnjega rata.Živo nas je pratila

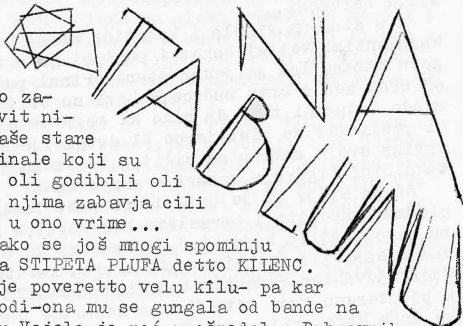
uz Lanternu sjećajući se živo starih korčulan-
skih dana.

Istoga dana 26.VI.umro je u Pittsburghu(USA)
ugledni gospodin iz višeg amričkog bankovnog
društva,a odlični katolik i dobitvor mnogih
humanitarnih ustanova BILL McALEER.To je sup-
rug naše gdje Tine r.Rusković.Njegovom smrću
mnogi su potrebni ožalošćeni i prikrađeni,-
ali najbolnije je pogodjena gđa Tina koja
je s njime živjela Bogom sretan život.

Ulazeći u mj.srpanj pomislih:vruće ljeto
će nas poštediti od novih boli i smrti.Ali
ne! Već 1.VII.pokopaše u Dubrovniku uz pok.
supruga Salveta SMILJANU FORETIĆ r.Zuviteo
u 67 god.koja je umrla u Splitu 30.VI.U svo-
joj mladosti radila je s vrničkom djecom kao
vrijedna učiteljica.Bila je mnogo osjetljiva,
duboko religiozna,a mnogo je trpjela u svojoj
bolesti.Nosila je Krista i našu Zajednicu.

Konačno je 2.VII.naša kronika zabilježila
još jednu bolnu smrt: našao je smrt iznenada
na morskim grižama kraj Kneža MATO BRKOVIĆ u
64 god.života.Rodom iz Zadra,već 23.godine ži-
vi s nama.Suprug je Momice Montina.S nama je
u svemu bio srastao.Uvijek živi sangvinik me-
kog srca,kršćanske duše i prijateljske pomoći
svakomu. Nije poznavao neraspoloženja,a da ne
bi korčulanskoj djeci pokazao pažnju,dobrohot-
nost i -bombone: šjor Mato je prošao strašnu
ratnu tragediju izgubivši djecu i prvu supru-
gu pod ratnim bombama...

Tako tužno svršavamo ovaj Nekrolog tolikih
naših Pokojnika. Uključujemo ih u dnevnoj mo-
litvi i zahvalnom sjećanju.POČIVALI U MIRU !

Ne
smimo za-
boravit ni-
ti naše stare
orižinale koji su
bili oli godibili oli
se š njima zabavja cili
građ u ono vrime...

Tako se još mnogi spominju
barba STIPETA PLUFA detto KILENC.
Ima je povereto velu kilu- pa kar
bi hodi-ona mu se gungala od bande na
bandu.Vajalo je poč u ošpedal u Dubrovnik,
ali dakako ni hoti poč operirat.A da mu se ne
vidi ova nevoja: uvijek bi sprida stavi bokun tra-
verse.

Nikad ne bi bi kuntenat s onin što bi mu da-
la za jist nevista i sin.Zato ni hoti š njima
stat nego je stā u jednu staru kamaru -Bože mi
te sačuvaj!-u kazamentu do svoje kuće.To je bi-
lo u štradi pokojne šinjorine Luce Rozetinke.
U tu bi kamaru štogod vari na jedemu furnelu
i kad bi vari:stavi bi na glavu jednu staru,š-
porku baretinu od austrinske mornarice.Dakako,
sprida bi ima bokun stare kanavačine od kuhi-
nje. Tako bi kuha i -kanta...

Najveća manija mu je bila:hodit po kuverta-
ma kuća.Uža bi počot od dna štrade:od kuće Plu-
fove (cili donji dil štrade pripada je ovoj fa-
meji!) pa onda bi se lipi po kupama oli po ru-
bovima kučišća- sve do najgornje kuće do iza o-
rikve...Usput bi kanta stare kanconete na taljan

ski i hervaski.

A u stadjun vijola i kokotića nabra bi po kazamentima veliki boket i poni bi ga u tu nje govu kamaru. Ima je jedan stari orinal pujiški od crne zemje brez ručice. Rubovi su bili tremendo istučeni tako da niko ni moga na njemu ni promisliti za sist: jerbo bi drugačije svak izriža svoju makinu za sidit... Ti bi mu "pitar" tako čini figuru u kamari svakega dana.

Barba Stipe bi je uvijek dobro raspoložen. Pun pisama, kanconeta i barzoleta brez obzira što mu kagod "batila bajuneta". Zapravo njegova glavna speza bila je: bila kafa ispid kafetarije šjor Gjovanina Pomenića tamo iza grada. Tu je u pjanterenu kuće tete Marice Bekarice Carevin ke drža kafetariju najviše za penžjonate. Teta Marica je bil mat naše vridne tete Perine od Moreške. U prošlemu ratu kuća je bila destruta, pa su poslin drugu zgradili. Kafetijer šjor Gjo vanin bi je brat barba Todora Pomenića koji je jopet derža slavnju kafetariju s cukaron d'orzo kolo vele pijace.

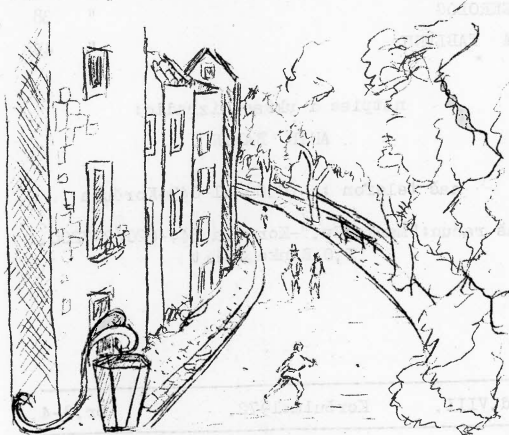
Insoma, barba Stipe je tun sidi i pi kafu i to iz one čikare bile, debele, antike što je ima la modri obrub-kako je bila užanca duperavat po kafetarijama. Dakako, ima je na glavu onu baretinu, a sprida šporku kanavačinu... Kadli prodje teta Ana Padovanka iz Svetega Nikole. Hodila je u tete Perine Pipetinke, matere punice pokojne- ga Nikota Fabrisa što je živi u Dubrovnik. Ona je stala u kuću kolo četvertoga Zakrijana, a što je kuću poslin kupila Albina, a ona jopet prodala našem pekru Matetu.

Kad je in fin teta Ana ovdi vidila barba Stipeta kako pije bilu kafu- šesno ga je riveri-

la govoreći: "Ooo, Stipe, bona sera, che nova, come va...? O! a imaš na glavu baretu od kogota i perfin traversin; pa sikuro si štogod lipega i paričava, jeli moj Stipe...! Pravo je da imaš jednu porcjun i za mene: poporne imam jednu vi zitu pa će mi dobro doć...!"

A barba Stipe je odma razumi kud jon ova ide, pa se ni dā smest, jerbo jon je lipo odgovori: "Imam, moja Ane, imam! Ovdi mi je ispod traverse... Ma je u ovoj porcjuni almeno -tri kila! Vajat češ učunit veliki ričevimenat da se ovakva porcjun bude mogla skonsumat...!"

Moja ti se teta Ana smela i zasramila i od- filala i više jon ni došlo napamet zafrkavat barba Stipeta Kilenca.

S A D R Ź A J :

RIJEČ VAMA	Str. 2
LITURGIJSKA KRONIKA	" 6
KRONIKA DOGADJAJA	" 13
KRADJA SLIKE "GOSPIĆE"	" 17
KORČULANSKA KATEDRALA: VANJSKI OPIS	" 21
TOMISLAV	" 29
IZ PISAMA . . .	" 33
LITURGIJSKI KALENDAR	" 36
NEKROLOG	" 38
NA TABLONU	" 45

natpise i ukrase izradio:

ANTE BABIN

naš telefon : (050) 81-049-Korčula

naš račun: "Marko Ev."-Korčula, 344-620/2-7200.
I.O.Banka, Split

1972.

Izdavač: Župski Ured, Korčula, ul. Biskupije — Uređuje i odgovara: Ivo Matijaca, korčulanski opat — Uredništvo: Korčula, ul. Biskupije — Tisak na vlastitom ciklostilu — Izlazi povremeno
